(Euroopa Liidu lepingu V jaotise kohaselt vastuvõetud aktid)

NÕUKOGU ÜHINE SEISUKOHT 2005/304/ÜVJP,

12. aprill 2005,

mis käsitleb konfliktide ennetamist, ohjamist ja lahendamist Aafrikas ning millega tunnistatakse kehtetuks ühine seisukoht 2004/85/ÜVJP

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu lepingut, eriti selle artiklit 15,

ning arvestades järgmist:

(1) Esmane vastutus konfliktide ennetamise, ohjamise ja lahendamise eest Aafrika mandril lasub aafriklastel endil.

(2) Rahvusvaheline õigus määratleb raamistiku tegevusele, mis on suunatud konfliktide ennetamisele, ohjamisele ja lahendamisele Aafrikas.

(3) Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni põhikirja alusel kannab Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Julgeolekunõukogu põhivastutust rahvusvahelise rahu ja julgeoleku säilitamise eest.

(4) ÜRO Julgeolekunõukogu otsuste koostamisel tagab Euroopa Liidu lepingu artikli 19 kohaldamine Euroopa Liidu seisukohtade ja huvide täieliku kaitse.

(5) Nõukogu võttis 26. jaanuaril 2004. aastal vastu ühise seisukoha 2004/85/ÜVJP, mis käsitleb konfliktide ennetamist, ohjamist ja lahendamist. [1]

(6) Nõukogu kiitis 22. novembril 2004. aastal heaks EJKP (Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika alase) tegevuskava rahu ja julgeoleku toetamiseks Aafrikas ning järeldused rahu ja julgeoleku kohta Aafrikas, ning nõukogu kinnitas 13. detsembril 2004. aastal kõnealuse tegevuskava rakendamissuunised. Nõukogu rõhutas sellest lähtuvalt, et ÜVJP raamistikku kuuluvad meetmed (kaasa arvatud EJKP alane toetus), Aafrikas rahu tagamise mehhanism, ühenduse vahendid ja liikmesriikide kahepoolsed meetmed täiendavad üksteist.

(7) Rahu, julgeoleku ja stabiilsuse edendamine Aafrika mandril on üks Aafrika Liidu eesmärkidest ning liikmesriikide vaheliste konfliktide rahumeelne lahendamine on üks Aafrika Liidu asutamisaktis sätestatud põhimõtetest. Konfliktide ennetamise, ohjamise ja lahendamise üle on peetud dialoogi Aafrika Ühtsuse Organisatsiooniga (OAU) ja selle järglase Aafrika Liiduga ning see küsimus on lülitatud Kairo deklaratsiooni ja tegevuskavasse. Konfliktide ennetamisel, ohjamisel ja lahendamisel Aafrikas on kesksed osalejad Aafrika Liit ja Aafrika subregionaalsed organisatsioonid.

(8) Tõhus konfliktide ennetamine nõuab strateegiaid stabiilset ja usaldusväärsemat rahvusvahelist keskkonda soodustavate tingimuste loomiseks ning laiahaardelisi ja tasakaalustatud abistamise ning arenguabi programme vägivaldseid konflikte vallapäästvate pingete leevendamiseks; arvesse tuleb võtta ka majanduslike tegurite tähtsust Aafrika konfliktides ning diplomaatiliste ja majanduslike meetmete potentsiaali vägivaldsete konfliktide ennetamisel ja lahendamisel.

(9) Konfliktide ennetamine ning demokraatia, inimõigused, õigusriik ja head valitsemistavad on omavahel seotud, kusjuures arengukoostööl on strateegiline roll konfliktide rahumeelse ohjamise suutlikkuse tugevdamisel.

(10) Igasugune rahu ja julgeolekut käsitlev poliitika peab arvesse võtma HIVi/AIDSi ja konfliktide omavahelist seotust. Konflikti kõigis faasides, alates ennetamisest ja lõpetades taastamisega, loob ebastabiilsus tingimused nimetatud pandeemia leviku kiirenemiseks. Juba HIVi/AIDSi levikul iseenesest on nii lühikeses kui pikas perspektiivis tõsised sotsiaalmajanduslikud ja poliitilised tagajärjed.

(11) Euroopa Ühendus ja tema liikmesriigid sõlmisid 23. juunil 2000. aastal Cotonous AKV riikidega partnerluslepingu.

[1] ELT L 21, 28.1.2004, lk 25.

(12) Euroopa Parlament võttis 30. novembril 2000. aastal vastu otsuse, mis käsitleb naiste osalemist konfliktide rahumeelses lahendamises; ning AKV-EL Parlamentaarne Ühisassamblee võttis 21. märtsil 2002. aastal vastu soolist võrdõiguslikkust käsitleva resolutsiooni.

(13) Nõukogu võttis 8. detsembril 2003. aastal vastu lapsi ja relvastatud konflikte käsitlevad suunised,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA ÜHISE SEISUKOHA:

Artikkel 1

1. EL toetab vägivaldsete konfliktide ennetamist, ohjamist ja lahendamist Aafrikas Aafrika sellealase suutlikkuse ja tegevusvahendite tugevdamise kaudu, eriti Aafrika Liidu, subregionaalsete organisatsioonide ja algatuste ning kodanikuühiskonna organisatsioonidega dialoogi arendamise ning nimetatud organisatsioonidele suurema toetuse osutamise kaudu. Sealjuures astub EL ka edaspidi samme tegevuse paremaks kooskõlastamiseks arvukate võimalike osalejate vahel, sealhulgas ühenduse ja tema liikmesriikide poolt võetavate meetmete täpsemaks kooskõlastamiseks, eelkõige EJKP tegevuskava (Aafrikas rahu ja julgeoleku toetamiseks) ning selle rakendamissuuniste raames.

2. Eelkõige rakendab EL EJKP tegevuskava Aafrikas rahu ja julgeoleku toetamiseks, kooskõlas nõukogu poolt kinnitatud suunistega. Tuleb parandada liikmessriikide ja ühenduse toetuste koordineerimist ja uurida võimalusi sellise juhtimismehhanismi loomiseks, mis soodustaks liikmesriikide vabatahtlike panuste koondamist.

3. Ülaltoodud eesmärgi saavutamiseks tugevdab EL oma suutlikkust kriisiohjamise ja konfliktide ennetamise valdkonnas ning peab veelgi tihendama koostööd ÜRO ning asjaomaste regionaalsete ja subregionaalsete organisatsioonidega. Kriisiohjamise alast koostööd ÜROga arendatakse kooskõlas ÜRO ja ELi 24. septembri 2003. aasta kriisiohjamise alase koostöö ühisdeklaratsiooniga ja selle rakendamise osana. Hoolimata oma veendumusest, et kriisiohjamise eest vastutab Aafrika ise, on EL ka tulevikus vajaduse korral valmis oma võimekusega osalema Aafrikas tekkivate kriiside ohjamises.

4. Tunnistades, et edu antud valdkondades on ka Aafrika riikide jaoks vajalik eeltingimus terrorismiga tõhusaks toimetulekuks ning sellealase võitlusvõime loomiseks ja säilitamiseks, töötab EL välja konfliktide ennetamisele ja rahu tagamisele suunatud pikaajalised meetmed.

5. Euroopa Liit töötab välja ennetava, tervikliku ja ühtse lähenemisviisi, mis moodustab ühise raamistiku ka üksikute liikmesriikide tegevusele. Osana sellest ja eesmärgiga parandada oma suutlikkust ennetavaks tegevuseks, jätkab eesistujariik peasekretäri/kõrge esindaja ja komisjoni abiga potentsiaalsete vägivaldsete konfliktide väljaselgitamiseks ja järelevalveks iga-aastaste ülevaadete koostamist ning konfliktide puhkemise või kordumise ärahoidmiseks vajalike lahendusvariantide esitamist.

Artikkel 2

Euroopa Liidu poliitika keskendub ennetava tegevuse abil vägivaldsete konfliktide puhkemise ja leviku ärahoidmisele ning samuti nende kordumise ärahoidmisele. Selles kontekstis hõlmab Euroopa Liidu tegevus:

— konfliktiennetust, püüdes tegeleda vägivaldsete konfliktide struktuursemate süvapõhjustega ning keskendudes samal ajal nende otsestele põhjustele – neid vallapäästvatele teguritele,

— kriisiohjamist, mis kõiki võimalikke meetmeid, kaasa arvatud kõigi osapoolte vahel relvarahukokkuleppe saavutamisele ja toetamisele suunatud regionaalsete ja subregionaalsete algatuste poliitilist ja praktilist toetamist kasutades ja vajadusel kriisiohjamisoperatsioone käivitades tegeleb ägedas faasis olevate konfliktidega ning toetab jõupingutusi vägivalla lõpetamiseks,

— rahutagamist, püüdes toetada vägivaldsete konfliktide ohjeldamisele suunatud algatusi ning valmistada ette ja toetada selliste konfliktide rahumeelseid lahendusi,

— taastamist, mille raames vägivalla taaspuhkemise ennetamiseks ja püsiva rahu kindlustamiseks toetatakse konfliktijärgsete riikide ja ühiskondade majanduslikku, poliitilist ja sotsiaalset taasülesehitamist.

Artikkel 3

Selleks, et paremini kaasa aidata konfliktide ohjamisele ja reageerida olemasolevatele kriisidele, võtab Euroopa Liit arvesse:

— rahvusvaheliste õigussüsteemide ja vaidluste lahendamise mehhanismide arengut ning regionaaltasandi koostöökokkuleppeid, eelkõige Aafrika Liidu Rahu- ja Julgeolekunõukogu asutamist 2004. aasta juunis,

— institutsioonide väljaarendamist, suurendades selleks Aafrika riikide julgeoleku- ja õigusasutuste tõhusust, kaasa arvatud terrorismivastase võitluse alal, ning selgitades välja konkreetsed meetmed, mida on vaja selleks, et aidata Aafrika riikidel kõigis asjakohastes valdkondades täita endale rahvusvaheliste õigusaktide ja kokkulepete alusel võetud kohustused, kaasa arvatud võitluses terrorismi ja salakaubaveo vastu,

— Rahvusvahelise Kriminaalkohtu Rooma statuudi ratifitseerimise toetamist ja täielikku rakendamist, mis võib mängida tähtsat rolli riigiasutuste ettevalmistamisel võitluseks karistamatuse vastu. See hõlmab ka õigusasutuste tugevdamist, kellel on selles kontekstis tähtis täiendav roll. Erilist tähelepanu pööratakse sellistele Rahvusvahelise Kriminaalkohtu Rooma statuudis sätestatud sõjakuritegudele nagu laste värbamine väeteenistusse või kaasamine sõjategevusse, millel on oluline mõju konflikti all kannatavatele riikidele.

Artikkel 4

1. EL püüab tugevdada oma toetust regionaalsetele kokkulepetele ja jõupingutustele konfliktide ennetamisel, suurendades selleks ettevõtjate vastutust, tugevdades õigusriiki, korraldades konfliktiennetuse alast väljaõpet, arendades suutlikkust muu hulgas poliitilise ja majandusliku analüüsi, varajase hoiatamise süsteemide ning läbirääkimis- ja vahendusoskuste alal, parandades rahvusvahelisi sanktsioneerimis- ja jõustamismehhanisme, töötades välja konflikte õhutavate majanduslike tegurite mõjutamise mehhanisme ning tugevdades nii regionaalsete organisatsioonide omavahelisi sidemeid kui ka sidemeid nende organisatsioonide ning kohalike, üleriigiliste ja regionaalsete valitsusväliste osalejate ning teiste rahvusvahelise üldsuse liikmete vahel. Ühisalgatuste väljatöötamiseks ja sünergia loomiseks kooskõlastavad ühendus ja liikmesriigid hoolikalt jõupingutusi oma regionaalsete ja subregionaalsete organisatsioonide toetamisel konfliktiennetuse valdkonnas, vajadusel ka ühisprogrammide kaudu.

2. Euroopa Liit peab Aafrika Liitu konfliktide ennetamise, ohjamise ja lahendamise valdkonnas toetades ning sellealast koostööd tehes silmas pikaajalise partnerluse arendamist, ja seda eelkõige Kairo tippkohtumise järelmeetmete raames.

Artikkel 5

EL püüab:

— toetada võimalike konfliktiennetusaspektide lisamist ühenduse arengu- ja kaubanduspoliitika ning sellega seotud konkreetsetele riikidele ja regioonidele suunatud strateegiatesse,

— võtta arengu- ja kaubanduskoostöös vajaduse korral tarvitusele konfliktiindikaatorid ning vahendid rahu ja konfliktide mõju hindamiseks, et vähendada abist ja kaubandusest tulenevat võimalikku konfliktiohtu ning maksimeerida nende poolt rahutagamisele avaldatavat positiivset mõju,

— tagada, et kogu elanikkond saaks kiiresti konkreetset kasu,

— parandada ühenduse ja liikmesriikide selles valdkonnas tehtavate jõupingutuste kooskõlastamist,

— algatuste järjepidevuse tagamiseks ja Aafrika enda meetmete toetamiseks parandada arengu- ja kaubanduskoostööd regionaalsete, subregionaalsete ja kohalike osalejatega,

— kooskõlastada oma jõupingutusi rahvusvaheliste finantsasutustega.

Artikkel 6

1. Euroopa Liit toetab pikas perspektiivis nii regionaalsel, subregionaalsel kui ka kahepoolsel tasandil Aafrika rahutagamisoperatsioonide alase suutlikkuse tugevdamist ning samuti Aafrika riikide suutlikkust kaasa aidata regionaalsele integratsioonile, rahule, julgeolekule ja arengule. Olenemata sellisest suutlikkuse tugevdamisest kaaluvad EL ja tema liikmesriigid juhtumipõhiselt oma jõudude saatmist Aafrikasse konfliktide ennetamiseks ja kriiside ohjamiseks, vastavalt Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni põhikirjale ja tihedas koostöös ÜRO tegevusega regioonis. Selliste kaalutluste puhul võetakse arvesse Euroopa Liidu kriisiohjamisvõimekuse alusel välja arendatud suutlikkuse ulatust, sealhulgas tsiviiltöötajate saatmist pikaajalistele rahutagamismissioonidele.

2. Liikmesriigid ja komisjon vahetavad kooskõlastatuse parandamiseks ja sünergia arendamiseks teavet Aafrika rahutoetamisoperatsioonide alase suutlikkuse toetamiseks ette võetud igasuguse tegevuse kohta. Sellest teabest tehakse kokkuvõte käesoleva ühise seisukoha artiklis 14 sätestatud iga-aastase läbivaatamise käigus.

3. Liikmesriigid ja komisjon peavad esmatähtsaks riigipõhiseid ja regionaalseid strateegiaid ning riskianalüüse. Riigipõhiste strateegiate väljatöötamisel võib kasutada standardiseeritud näitajaid ja ekspertrühmade abi. Riskianalüüsile ja riigipõhistele strateegiatele tuleks kasuks, kui rohkem kasutataks kohalikke teadmisi, sealhulgas teavet, mida on võimalik saada varajase hoiatamise ja riskianalüüsi alal välja õpetatud ekspertidelt.

4. Liikmesriigid ja komisjon püüavad Aafrika rahutoetamisoperatsioonide alase võimekuse arendamise valdkonnas paremini kooskõlastada kahepoolseid meetmeid, mille eesmärgiks on toetada Aafrika Liitu ja Aafrika subregionaalseid organisatsioone, eelkõige Lääne-Aafrika riikide majandusühendust, Lõuna-Aafrika Arenguühendust ja Valitsustevahelist Arenguagentuuri, Kesk-Aafrika riikide majandusühendust ja Kesk-Aafrika Majandus- ja Valuutaühendust.

5. Liikmesriigid ja komisjon kutsuvad üksteist või vajaduse korral eesistujariiki regulaarselt osa võtma õppustest ja seminaridest, mida nad korraldavad Aafrika rahutagamisvõimekuse tugevdamiseks.

6. Huvitatud kolmandate isikutega, eeskätt Ameerika Ühendriikide, Kanada, Norra ja Jaapaniga, ning eriti nende riikidega peetava poliitilise dialoogi raames, püütakse kooskõlastada ja vahetada oma vastavat arengut soodustavaid meetmeid.

7. EL püüab ka edaspidi parandada kõigi oma Aafrika rahutoetamisoperatsioonide alase võimekuse tugevdamisele suunatud tegevuse kooskõlastamist ÜROga ja eelkõige selle rahutagamisoperatsioonide osakonnaga.

8. EL analüüsib, kuidas paremini koordineerida väljaõppe ja õppuste läbiviimist.

9. EL kaalub teatavatel juhtudel sõltuvalt asjaoludest, kui on ette näha konkreetset kasu, suutlikkuse arendamise sihtprogrammide korraldamist oma nimel, kas eraldi või koostöös mõne liikmesriigi algatatud programmiga. Sellised meetmed võivad ulatuda mõne Aafrika organisatsiooni väiksearvulise vaatlejate missiooni kohalolekust ELi rahutagamisõppustel kuni mahukamate koolitusprogrammideni.

Artikkel 7

Liikmesriigid jätkavad relvaeksporti piiravat poliitikat, kohaldades täies ulatuses relvaeksporti käsitlevat Euroopa Liidu toimimisjuhendit. Tunnistades, et õigustatud julgeolekuvajadusi ületav relvade kättesaadavus ja relvavarude suurenemine võib olla ebastabiilsust soodustavaks teguriks, ning et ebaseadusliku relvakaubanduse ohjeldamine aitab oluliselt kaasa pingete vähendamisele ja leppimisprotsessidele, liikmesriigid ja komisjon:

— teevad koostööd selle nimel, et rahvusvahelises ulatuses peetaks kinni relvaembargodest ja täidetaks teisi ÜRO Julgeolekunõukogu asjakohaseid otsuseid ning toetavad algatusi selliste meetmete tõhusaks rakendamiseks,

— suhtuvad täie tõsidusega regionaalsetesse algatustesse, mis aitavad kaasa ebaseadusliku relvakaubanduse tõkestamisele ja sellega võitlemisele, ning jätkavad nimetatud algatuste toetamist,

— teevad koostööd, et mõjutada assotsieerunud riike omaks võtma ELi poolt heaks kiidetud põhimõtteid ja ühinema ELi võetud meetmetega. EL kaalub ka edaspidi Aafrika jõupingutuste toetamist, mis on suunatud kontrolli tugevdamisele relvade tootmise, impordi ja ekspordi üle, samuti laskurrelvade ülemääraste varude kontrollimise ja likvideerimise toetamist ning Aafrika jõupingutuste toetamist, mis on suunatud laskurrelvadega seotud probleemide lahendamisele kooskõlas nõukogu 12. juuli 2002. aasta ühismeetmega 2002/589/ÜVJP, mis käsitleb Euroopa Liidu panust võitlusesse laskurrelvade ja kergrelvastuse destabiliseeriva kuhjumise ja leviku vastu, [1]

— toetavad jätkuvalt ÜRO tegevusprogrammi, mis käsitleb laskur- ja kergrelvade ebaseadusliku kaubanduse kõiki aspekte, samuti läbirääkimisi tulirelvade, nende osade, komponentide ja laskemoona ebaseadusliku tootmise ja kaubanduse vastu suunatud protokolli üle, millega täiendatakse ÜRO Peaassamblee poolt 31. mail 2001. aastal vastu võetud rahvusvahelise organiseeritud kuritegevuse vastu suunatud ÜRO konventsiooni.

Artikkel 8

1. Euroopa Liit:

— püüab tegeleda konflikte õhutavate majanduslike teguritega,

— püüab edendada Aafrika jätkuvat integratsiooni maailmamajandusse ning toetada kõigi ühiskonnakihtide võrdset juurdepääsu selle loodud hüvedele ja võimalustele,

— toetab sellist majanduslikku ja poliitilist koostööd nagu regionaalsed stabiliseerimiskokkulepped sidemete tugevdamiseks osapoolte vahel, mis on oluline preventiivne ja konfliktijärgselt rahu tagav meede,

— töötab selle tagamiseks, et regionaalse kaubandusliku integratsiooni meetmed koos sotsiaalselt haavatavaid elanikkonna kihte abistava poliitikaga toetaksid konfliktide ennetamist ja lahendamist.

2. Peale selle EL:

— teeb koostööd selle nimel, et kogu maailmas peetaks kinni vääriskaupade ebaseadusliku kasutamise ja kaubandusega seotud embargodest ja teistest ÜRO Julgeolekunõukogu asjakohastest otsustest ning toetab algatusi selliste meetmete tõhusaks rakendamiseks,

— töötab aktiivselt selle nimel, et leitaks meetodid vägivaldsete konfliktide puhkemist, eskaleerumist ja kestmist soodustava loodusvarade ebaseadusliku kasutamise tõkestamiseks,

— kasutab vajaduse korral piiravaid meetmeid, sealhulgas majandus- ja rahandussanktsioone, mis on suunatud nende vastu, kes saavad kasu vägivaldsetest konfliktidest ja kes teravdavad neid. Selles kontekstis on vaja veelgi järele mõelda selle (positiivse või negatiivse) rolli üle, mida konfliktide ennetamise ja lahendamise valdkonnas mängib erasektor.

[1] EÜT L 191, 19.7.2002, lk 1.

Artikkel 9

Konflikti eri faasides Euroopa Liit:

— hindab seda olulist rolli, mida "valitsusvälised osalejad" võivad omada kas konflikte õhutades või aidates neid lahendada või ennetada. Mõlemal juhul tuleb nende rolli ja nende võimalikku positiivset panust arvesse võtta,

— soodustab ÜRO Julgeolekunõukogu naisi, rahu ja julgeolekut käsitleva resolutsiooni 1325 kohaldamist tagades, et soolist aspekti võetakse arvesse konfliktide mõju planeerimisel, rakendamisel ja hindamisel, erinevate konfliktiosaliste vajaduste hindamisel ning osalemise taseme ja laadi hindamisel konfliktide ennetamist, ohjamist ja lahendamist käsitlevate otsuste tegemisel, sealhulgas rahuprotsessis ja läbirääkimistel,

— käsitleb tõhusalt ja kõikehõlmavalt relvakonfliktide lühi-, kesk- ja pikaajalist mõju lastele, kasutades sealjuures oma käsutuses olevaid erinevaid vahendeid ning toetudes nii eelnevatele kui käimasolevatele tegevustele kooskõlas ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioonidega 1460 ja 1539, mis käsitlevad lapsi ja relvastatud konflikte, ning kooskõlas lapsi ja relvastatud konflikte käsitlevate ELi suunistega. Samuti püüab Euroopa Liit mõjutada kolmandate riikide osalejaid (nii valitsusi kui ka valitsusväliseid osalejaid, kaasa arvatud relvastatud rühmitusi), et nad võtaksid tõhusaid meetmeid relvakonfliktidest mõjutatud laste õiguste kaitseks.

Artikkel 10

Tulenevalt vajadusest hoida konflikt tähelepanu keskpunktis isegi pärast selle teravuse vähenemist ning aidata kaasa komplekssemale ja süsteemsemale lähenemisele sõjajärgsetele olukordadele Aafrikas, Euroopa Liit:

— arendab ja korrastab oma suutlikkust toetada demokraatlike põhimõtete, inimõiguste austamise, õigusriigi ja heade valitsemistavadega kooskõlas olevaid julgeolekusektori reforme, eelkõige riikides, mis on üle minemas vägivaldselt konfliktilt püsivale rahule,

— jätkab ja tugevdab oma toetust laskurrelvade destabiliseeriva kuhjumise ja kontrollimatu levikuga seotud probleemidega tegelemisele,

— suurendab oma toetust desarmeerimisele ja demobiliseeritud endiste võitlejate püsivale taasintegreerimisele, pöörates sealjuures erilist tähelepanu soolistele vajadustele ja sõjategevusse kaasatud laste vajadustele,

— suurendab oma abi olemasolevate maamiinide eemaldamiseks, edendab miinidega seotud ohtude teadvustamist ning soodustab ja toetab Aafrika demineerimisvõimekuse arengut,

— jätkab kodukohast lahkuma sunnitud elanike konfliktijärgsele taasintegreerimisele suunatud meetmete toetamist, võttes sealjuures arvesse elanike riigisisest ümberpaigutamist käsitlevaid ÜRO peasekretäri esindaja asjakohaseid suuniseid,

— aitab kaasa leppimisele ja toetab taasülesehitust, mis võimaldab konfliktist väljuvatel riikidel asuda uuesti ellu viima pikaajalisele arengule suunatud poliitikat,

— kooskõlas nõukogu 16. juuni 2003. aasta ühise seisukohaga 2003/444/ÜVJP Rahvusvahelise Kriminaalkohtu kohta [1] rõhutab poliitilises dialoogis Aafrika partneritega ikka ja jälle oma kindlat otsust toetada Rahvusvahelist Kriminaalkohut ning oma seisukohta USA pakutavate kahepoolsete mitteloovutamise lepingute suhtes.

Artikkel 11

Euroopa Liit annab hinnangu võimalikule koostööle kõnealuses valdkonnas riiklikul ja piirkondlikul tasandil pakkudes lahendusi ning kasutades mitmesuguseid vahendeid tegelemiseks usuliste rühmade radikaliseerumise ja nende rühmade terrorirühmitustesse värbamise vastuvõtlikkuse suhtega seotud probleemiga, konfliktide ennetamist ja rahu tagamist silmas pidades. EL võtab sellega seoses arvesse ELi ja Aafrika ministrite konverentsil Brüsselis (11. oktoobril 2001) vastu võetud ühisdeklaratsiooni terrorismi kohta ning ELi ja Aafrika ministrite konverentsil Ouagadougous (28. novembril 2002) vastu võetud ühisdeklaratsiooni terrorismi kohta.

Artikkel 12

EL tagab, et HIViga/AIDSiga võitlemine on konfliktide ennetamisele ja leevendamisele suunatud ELi strateegiate lahutamatuks koostisosaks. Tuleks intensiivistada Aafrika Liiduga selles küsimuses peetavat dialoogi, mis lähtub põhimõttest, et antud probleem on Aafrika enda vastutuses. Sellega seoses peab rahutoetusoperatsioonide abistamine hõlmama ka HIVi/AIDSi ohu teadvustamise ja HIVi/AIDSi ennetamisega seotud koolituse elemente kooskõlas ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooniga 1308, mis käsitleb HIVi/AIDSi ja rahvusvahelisi rahutagamisoperatsioone.

[1] ELT L 150, 18.6.2003, lk 67.

Artikkel 13

Nõukogu märgib, et komisjon kavatseb oma tegevusega toetada käesoleva ühise seisukoha eesmärkide ja prioriteetide saavutamist, kasutades selleks vajaduse korral asjakohaseid ühenduse meetmeid.

Artikkel 14

Käesolev ühine seisukoht vaadatakse eesistuja ettekande alusel ning peasekretäri/kõrge esindaja ja komisjoni osavõtul igal aastal uuesti läbi ning seda muudetakse vastavalt vajadusele.

Artikkel 15

Ühine seisukoht 2004/85/ÜVJP tunnistatakse kehtetuks.

Artikkel 16

Käesolev ühine seisukoht jõustub selle vastuvõtmise päeval.

Artikkel 17

Käesolev ühine seisukoht avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Luxembourg, 12. aprill 2005

Nõukogu nimel
eesistuja
J.-C. JUNCKER